

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/215/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616203687
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4616203687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne: S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. P. XXX, zastúpená: JUDr. Mário Toman, advokát, so sídlom Pribinovo námestie 3, 949 01 Nitra proti žalovanému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. P. XXX, zastúpený: JUDr. Ľubomír Kišac, advokát, so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o vylúčenie manžela z užívania rodinného domu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 6C/190/2016-847 zo dňa 11. mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu súp.č. XXX postaveného na pozemku parc.č. XX/X o výmere XX mX a pozemku parc.č. XX/X o výmere XXX m2, v kat. úz. V. P., obec V. P., okres B., zapísaného na LV č. XXX, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného. Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na podanú žalobu zo dňa 26.05.2016, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia žalovaného z užívania ich rodinného domu z dôvodu, že spolužitie so žalovaným sa stalo nielen neznesiteľným, životu a zdraviu ohrozujúcim pre ňu osobne, ale aj pre ich deti R.. Žalovaný jej a deťom spôsobuje dlhodobý a permanentný stres, ponižovanie, drezúrovanie, vyžaduje si nezmyselnú poslušnosť od nich všetkých, svojím arogantným despotickým a agresívnym správaním ich obmedzuje v každodennom živote. Posledný konflikt sa odohral dňa 16.04.2016 vo večerných hodinách, kedy ju žalovaný surovo fyzicky napadol v pivnici rodinného domu, kde s maloletými deťmi R. a Q. umývala ich psa. Keď sa spamätala, telefonicky privolala políciu, ktorá incident začala riešiť v trestnoprávnom konaní.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané že žaloba žalobkyne je dôvodná, nakoľko je nesporné, a nepoprel to ani samotný žalovaný, že sa dňa 16.04.2016 svojím konaním dopustil fyzického násillia voči žalobkyni, ktorého svedkami sa stali tiež ich deti. Odvtedy síce žalobkyňa a žalovaný prestali žiť spolu v jednej domácnosti, ale zostali u žalobkyne a detí psychické následky, čo potvrdzujú lekárske správy a lekárske nálezy, z ktorých vyplýva nutnosť následného liečenia. Ďalšou podmienkou, ktorá takisto bola splnená, je neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia žalobkyne i detí so žalovaným, čo bolo preukázané jednak výpoveďou samotnej žalobkyne, ale najmä detí, keď Q. vo svojej výpovedi uviedla, že ju žalovaný ponižoval, urážal, bájaval ju, aj mladšiu sestru R.. T. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaný sa k nemu nikdy nesprával ako otec k synovi.

Kázal mu spraviť veľa roboty. Mal zdravotné problémy, zničenú chrbticu. Odvtedy, čo rodičia nežijú spolu, nebol u lekára a nemal zdravotné problémy. Dcéra R. v čestnom prehlásení uviedla, že pri samotnom incidente, ktorý sa odohral medzi žalobkyňou a žalovaným nebola, ale všetko počula a utekala sa schovať do matkinej postele. Žalovaný často po nej kričal, bítaval ju. Veľmi sa ho bojí, často ju bolieva brucho zo strachu, že ho zase uvidí. Žalobkyňa ju vodí do školy, aby sa nebála. Dcéra K. v čestnom prehlásení uviedla, že bez žalovaného je lepšie, doma je ticho a pokoj. Má strach, že im otec ublíži, že znovu napadne žalobkyňu, preto radšej spí s ňou v spálni. Bojí sa stretnúť žalovaného a so strachom chodí okolo prevádzky, kde pracuje. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že napriek tomu, že žalobkyňa a žalovaný v súčasnej dobe od 16.04.2016 nežijú v spoločnej domácnosti, je na strane žalobkyne dôvodná obava prinajmenšom z psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím zo strany žalovaného. Podstatné pre rozhodnutie vo veci je neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia pre obavu žalobkyne zo žalovaného, ktorá napriek odstupu času trvá, čo má za následok zhoršenie jej zdravotného stavu, ale aj zdravotného stavu detí, ktoré strach zo žalovaného spolu so žalobkyňou naďalej prežívajú. Poukázal pritom na výpoveď viacerých svedkov, vrátane detí strán konania, lekárske správy, písomné vyjadrenia a čestné prehlásenia a ostatné listinné dôkazy, na základe ktorých žalobe vyhovel a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, tak že priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd zamietol žalobu žalobkyne, alternatívne vrátil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že nevykonával navrhnutý dôkaz výsluchom svedka Mgr. J. X.. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil skutkový stav o tom, že žalovaný sa mal voči žalobkyni a deťom správať takým spôsobom, že sa ich ďalšie spolužitie stalo neznesiteľným, pričom vychádzal z nepravdivých a účelových tvrdení a vyvodil i nesprávny právny záver, pretože absentuje podmienka obývania spoločnej domácnosti a tiež neznesiteľnosť spolužitia. Namietal, že by lekárske správy a lekárske nálezy potvrdzovali, že by mal spôsobiť žalobkyni a deťom nejaké psychické následky. Ani tvrdenie, že incidentu dňa 16.04.2016 predchádzalo neznesiteľné spolužitie sa nezakladá na pravde, hoci problémy v manželstve boli, ale nie také, ako tvrdí žalobkyňa. Poukazoval na výpovede viacerých svedkov, ktoré vyvracali tvrdenia žalobkyne, ako aj na listinné doklady, znalecké posudky, odborné vyjadrenie, pričom súd ustálil skutkový stav v rozpore s týmito dôkazmi. Dňa 16.04.2016 došlo iba k ojedinelému incidentu, išlo o skrat v spojitosti s alkoholom, pre ktorý žalobkyňa podala na neho trestné oznámenie. Na základe ojedinelého incidentu nemožno hovoriť o sústavnom fyzickom a psychickom týraní. Je toho názoru, že žalobkyňa účelovými tvrdeniami a manipuláciou detí zneužila inštitút § 146 ods.2 OZ. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že celé manželstvo sa snažil o to, aby mali so žalobkyňou porozumenie, lásku a aby deti vyrastali v dobrej rodine. Tak boli prezentovaní aj v obci. Práve žalobkyňa sa postupne prejavovala ako konfliktný typ, začala sa voči jeho osobe správať direktívne a ich vzťah sa obmedzil na jej príkazy a panovačnosť. Žalovaný uviedol, že ho občania v dedine upozorňovali, že žalobkyňa má vzťah s J. X., ktorý ku nim často chodil a na ktorého sa citovo naviazala. U žalobkyne došlo k zmene správania a postupne sa odcudzili aj v intímnej oblasti. Žalovaný je toho názoru, že ho žalobkyňa potrebovala iba pre peniaze. Uviedol, že žalobkyňa ho obvinila aj z údajne zlého správania k deťom a za týranie považovala i to, keď dcére K. povedal, aby si vzala do auta igelitové vrečko, nakoľko jej bývalo v aute zle, alebo že dcére R. zobral v neskorých nočných hodinách tablet a mobil, a nie bábiku, ako tvrdila žalobkyňa. Žalobkyňa, aby mala od detí pokoj, všetko im dovoľovala a tak si ich získala na svoju, pričom on sa snažil iba o to, aby si deti osvojili základné pracovné návyky a aj toto žalobkyňa považovala za týranie. Žalobkyňa trávila veľa času na sociálnych sieťach a čas trávila aj s J. X., zatiaľ čo on drel v práci i doma. Uviedol, že vždy toleroval správanie žalobkyne a robil to, čo chcela ona. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že hoci sa v dome nadrel, už v ňom nemá miesto a je toho názoru, že žalobkyňa má všetko premyslené a všetko podriadila tomu, aby sa mu čo najviac pomstila za jednorazový incident dňa 16.04.2016 a privodila mu čo najprísnejšie trestné stíhanie a tak dosiahla jeho vylúčenie z užívania rodinného domu a čo najviac oddialila majetkovoprávne vypořádanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. K námietke žalovaného v odvolaní uviedla, že výsluch R. J. X. by bol podľa jej názoru nadbytočný vzhľadom na svedecké výpovede, ktoré sa nachádzajú v spise. Žalobkyňa je toho názoru, že na vydanie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie boli splnené všetky materiálne podmienky, súd vychádzal z pravdivých výpovedí žalobkyne a jej detí, ako

aj z množstva lekárskeho správ doložených do spisu vyhotovených tak pred hlavným incidentom (fyzické napadnutie dňa 16.04.2016 - škrtenie, vyhrážanie sa smrťou), ako aj po ňom a po nedobrovoľnom odsťahovaní sa žalovaného, ktoré dostatočne preukázali zdravotné následky v dôsledku despotickeho správania žalovaného na nej i na ich štyroch deťoch, ktoré boli potvrdené aj svedeckými výpoveďami detí. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zo žalovaného strany nešlo iba o ojedinelý incident psychického a fyzického násillia, čo preukázali ich deti vo svojich svedeckých výpoveďach. Vyjadrenia žalovaného, že mala žalobkyňa účelovo vyhľadať lekárov po hlavnom incidente dňa 16.04.2016 neobstoja vzhľadom na existenciu veľkého množstva lekárskeho správ, vyhotovených pred týmto dátumom. Pred hlavným incidentom bol obeťou fyzických útokov okrem žalobkyne aj syn Y., dcéra Q. a R., o čom svedčia viaceré ich výpovede v civilnom i trestnom konaní. Taktiež žalobkyňa bola fyzicky napádaná i pred hlavným incidentom. Žalobkyňa je toho názoru, že na preukázanie existencie psychického a fyzického násillia sa nevyžaduje taká extrémne krajná intenzita, ktorá by musela dosahovať ťažké narušenie zdravia blízkych osôb, ktoré by muselo byť ako ťažká ujma na zdraví vyhodnotenú znaleckým posudkom, ako sa mylne domnieva žalovaný, aby si privodil prospech v tomto konaní. Svedecké výpovede detí v civilnom konaní, v trestnom konaní, svedectvá príbuzných, lekárske správy, považovala žalobkyňa za dostatočné preukázanie materiálnych podmienok vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu, psychického a fyzického týrania, neznesiteľnosť spolunažívania a zdravotných ochorení ako následkov jeho správania.

4. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že naďalej trvá na skutočnosti, že deti sú zmanipulované ich matkou, ich výpovede a svedectvá sú zveličené s úmyslom, čo najviac mu uškodiť. Žalovaný trval na tom, že celý prípad je vykonštruovaný s jediným úmyslom zničiť ho. Všetci trpia zhoršujúcim psychickým stavom a len tak navštevujú psychiatrického lekára s jediným úmyslom, a to získať ďalšiu lekársku správu do zbierky. Z lekárskeho správ sa žalovaný nedočítal, že by vzhľadom na zhoršujúci stav bola niekomu doporučená ústavná liečba. Žalovaný poukázal na vyjadrenie žalobkyne, že všetci sa chcú z domu odsťahovať, lebo sa ho boja, avšak všetci v dome zotrávajú, aj keď majú kde ísť. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že sa naďalej zdržuje v obci, kde je zamestnaný a má možnosť bývania u zamestnávateľa, pričom dal žalobkyni prísľub, že do domácnosti nevkrôči, pokiaľ si to sami nebudú želať, a to aj dodržal. Do spoločnej domácnosti sa žalovaný už nikdy nechce vrátiť, ale kontakt si deťmi by rád obnovil.

5. Žalobkyňa v doplnení vyjadrenia uviedla, že po incidente dňa 16.04.2016 zmizlo z domu 300 l tvrdého domáceho alkoholu, ako aj ešte mnoho iných vecí. Po incidente našla niekoľkokrát opakovane otvorené a odomknuté pivničné dvere na rodinnom dome. Po predložení spisu odvolaciemu súdu zaslala čestné prehlásenie Q. L. zo dňa XX.XX.XXXX, R. L. zo dňa XX.XX.XXXX, K. L. zo dňa XX.XX.XXXX (spolu s lekárskeho správami), v ktorých prehláseniach deti opisujú spolužitie s otcom v období pred incidentom, avšak odvolací súd na tieto dôkazy s poukazom na § 366 CSP neprihliadal. Žalobkyňa v priebehu odvolacieho konania predložila tiež zápisnicu z rozvodového konania, konaného dňa 26.09.2018, rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 3T/51/2017-1352 zo dňa 11.03.2019 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/34/2019-1418 zo dňa 26.09.2019, ktorých obsah je známy obom stranám konania.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods.1 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd zistil, že predmetom konania je žaloba podaná na súde prvej inštancie dňa 26.05.2016, ktorou sa žalobkyňa domáhala aby súd rozhodol o vylúčení žalovaného z užívania rodinného domu súp.č. XXX postaveného na pozemku parc.č. XX/X o výmere XX mX a pozemku parc.č. XX/X o výmere XXX m2, v kat. úz. V. P., obec V. P., okres B., zapísaného na LV č. XXX, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného. Žalobu oprela o ustanovenie § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka.

8. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh

jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo k bytu, patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne z jeho užívania vylúčiť.

9. Ustanovenie § 146 ods. 2 OZ umožňuje obmedzenie násilného správania manželov pri riešení nezhôd vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade, ak jeden z manželov fyzicky alebo psychicky týra druhého manžela. Obmedzenie resp. vylúčenie užívacieho práva prichádza do úvahy len vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k fyzickému alebo psychickému násiliu, resp. k hrozbe takýmto násilím. Predpokladom pre použitie vyššie uvedenej občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi je: a) existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, b) existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, c) existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia, čo i len hrozby takéhoto násillia, d) realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte, nachádzajúcim sa v bezpodielovom spoluvlastníctve, e) neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov uvedených pod písmenom c) a d). Fyzické alebo psychické násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu, môže ísť iba o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, prípadne postačuje iba hrozba takéhoto násillia. Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať takú intenzitu, ktorá je spôsobilá natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa fyzického, či psychického násillia alebo hrozby takýmto násilím, závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k domu alebo k bytu, alebo či manžela, páchajúceho fyzické, či psychické násillie z užívania domu alebo bytu úplne vylúči.

10. V prejednávanej veci z výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa bolo preukázané, že účastníci konania sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. území V.re kat. úz. V. P. ako parc.č. XX/X, zastavané plochy a nádvorlia, o výmere XX m, rodinný dom súp.č. XXX na parc. č. XX/X, parc.č. XX/X, zastavané plochy a nádvorlia, o výmere XXX m². S. manželstvo uzavreté dňa XX.XX.XXXX, z ktorého pochádzajú štyri deti, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie trvalo, pričom žalovaný dňa XX.XX.XXXX podal návrh na rozvod manželstva. Rozvodové konanie je vedené na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 11P/113/2016. Nepochybne tiež bolo preukázané, že za násillie a konflikt ku ktorému došlo dňa 16.04.2016 bolo voči žalovanému vedené trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), odsek 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) a j) Trestného zákona. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie sa viedlo na Okresnom súde Topoľčany trestné konanie pod sp.zn. 3T/51/2017, ktoré nebolo ukončené.

11. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel keď mal za preukázané, že podmienky ustanovenia § 146 ods.2 OZ boli splnené, a to aj napriek tomu, že žalobkyňa a žalovaný od 16.04.2016 nežijú v spoločnej domácnosti, pretože súd prvej inštancie bol toho názoru, že na strane žalobkyne existuje dôvodná obava minimálne z psychického násillia alebo hrozby takýmto násilím zo strany žalovaného a z uvedeného dôvodu považoval za preukázanú aj neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia rodiny.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto nepovažuje za nutné opakovať tie isté dôvody a v súlade s ustanovením § 387 ods.2 CSP naň v podrobnostiach poukazuje.

13. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že z vykonaného rozsiahleho dokazovania vyplýva, že hmotnoprávne podmienky pre použitie ustanovenia § 146 ods.2 OZ boli splnené. Existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu k domu nebola sporná a vyplýva z LV č. XXX. pre kat. úz. V. P.. Taktiež bolo výpoveďou svedkov, vrátane detí Q. a Y., preukázané, že žalovaný sa už v období pred incidentom dňa 16.04.2016 správal voči žalobkyni i deťom spôsobom, ktorý narúšal pokojné spolužitie v dome a vyvolával v žalobkyni i v deťoch pocit strachu a obavy z psychického a fyzického násillia. Tieto skutočnosti boli potvrdené predovšetkým deťmi účastníkov konania, ktoré spolu s nimi žili v jednej domácnosti a boli priamo účastné konfliktných situácií. V kontexte s fyzickým napadnutím žalobkyne zo strany žalovaného dňa 16.04.2016, v dôsledku ktorého žalobkyňa utrpela i zranenie a bola nútená privolať políciu, možno konštatovať, že nešlo iba o ojedinelý incident, ale že v spoločnej domácnosti aj predtým už dochádzalo minimálne k psychickému násiliu. Skutočnosť, že v

manželstve došlo k narušeniu vzťahov a medzi manželmi vznikajú konflikty, nikoho neoprávňuje riešiť situáciu vytváraním napätej až neznesiteľnej situácie a už vôbec nie fyzickým napadnutím. Intenzitu neprijateľnej kvality spolužitia, ktorá naplňa znaky neznesiteľnosti, preukazujú výpovede resp. písomné vyjadrenia a čestné prehlásenia detí a aj lekárske nálezy, ktoré svedčia o vplyve neznesiteľnej situácie v rodine na ich zdravie. Súd nemohol na tieto dôkazy neprihliadať, keď práve deti boli priamo účastné atmosféry spolužitia rodiny. Odvolací súd je toho názoru, že i keď v konaní boli produkované aj dôkazy, z ktorých vyplýva, že manželia pôsobili ako usporiadaný pár a deti sa v škole nikdy na stresujúcu rodinnú atmosféru nesťažovali (napr. svedkovia B., A., Z., T., Y.) treba uviesť, že autentické vyjadrenie detí, ako priamych svedkov psychického i fyzického násillia zo strany žalovaného, považuje súd za vierohodné a presvedčivejšie ako vyjadrenia a stanoviská osôb, ktoré nežili v spoločnej domácnosti so žalobkyňou a žalovaným a vyjadrovali svoj názor k určitým skutočnostiam na základe toho, ako sa im „zvonka“ javili. V praxi pritom nie je ojedinelé, že k páchaniu domáceho násillia častokrát dochádza práve „za zatvorenými dverami“. Vzhľadom na uvedené potom ani nebolo potrebné vykonať dôkaz výsluchom svedka X., ktorý síce podľa tvrdenia žalovaného chodil k nim na návštevu, ale keďže ani jedna zo strán konania netvrdila, že by bol prítomný pri nejakom incidente medzi manželmi, mohol by vypovedať iba o priebehu týchto návštev, prípadne o tom, aký je jeho vzťah k tejto rodine a k žalobkyni, čo by však nemalo žiaden vplyv na posúdenie dôvodnosti žaloby z hľadiska naplnenia podmienok § 146 ods.2 OZ. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že už v čase podania žaloby nebola splnená podmienka existencie spolužitia obidvoch manželov v dome, odvolací súd poukazuje na to, že na základe návrhu žalobkyne zo dňa 06.05.2016 bolo súdom nariadené neodkladné opatrenie č.k. 5C/164/2016-78 zo dňa 09.05.2016, ktorým súd uložil, aby žalovaný dočasne nevstupoval do rodinného domu súp. č. XXX a na pozemok parc.č. XX/X v kat. úz. V. P., s tým, že toto neodkladné opatrenie skončí uplynutím 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej o žalobe na vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu a žalobkyni uložil najneskôr do 31.05.2016 podať na súd žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu, čo sa aj stalo podaním predmetnej žaloby. Žalovaný bol povinný neodkladné opatrenie rešpektovať a na jeho základe ani nemohol vstupovať do rodinného domu, čo ale nemusí znamenať, že by do domu nevstupoval a nezdržoval sa tam aj za predpokladu, že by takýto zákaz neodkladným opatrením uložený nemal. Pri posúdení všetkých okolností konkrétneho prípadu, ktoré sú pre rozhodnutie veci podstatné, odvolací súd uvádza, že právo musí chrániť slabšiu stranu a preto ochrana pred násillím alebo hrozbou násillia je dôležitejšia než dočasný zásah do vlastníckych práv žalovaného.

14. Odvolací súd na záver dopĺňa, že vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti nemá trvalý charakter, ale je iba dočasné. Vlastnícke právo žalovaného k nehnuteľnostiam zostáva i naďalej zachované, pričom obmedzený je iba v rozsahu užívania týchto nehnuteľností. Pokiaľ v budúcnosti dôjde k zmene vlastníckych pomerov k nehnuteľnostiam napr. v rámci vyporiadania BSM po rozvoze manželstva, ten z manželov, ktorý sa stane výlučným vlastníkom nehnuteľností bude mať i všetky práva viažuce sa k jeho vlastníctvu v zmysle § 123 OZ, teda právo predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

15. Na základe všetkých uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného nepovažoval za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).